

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915010454
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6915010454.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 3. februára 2016, prejednal odvolanie obžalovaného Jána Krnáča, proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 12.11.2015 sp.zn. 3T/124/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. H. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného Z. H. za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. a zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbahu, a to v podstate na tom skutkovom základe, že 11.05.2015 vnikol násilným spôsobom do domu starého otca v obci I. nad V. okolo 03.30 hod., ktorého vyzval, aby mu dal finančné prostriedky 600,- až 700,- Eur, následne prehľadával byt, rozbíjal zariadenie a kovovou časťou motyky udrel poškodeného K. F. aspoň raz do hrude a hlavy a tiež udrel päťou do hlavy a spôsobil mu zranenia, ktoré by si inak vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou minimálne 35 dní a poškodením zariadenia spôsobil škodu 313,14 Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., tiež § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem rokov a osem mesiacov a pre výkon tohto trestu ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste vo výmere dvoch rokov, uložený rozsudkom Okresného súdu Revúca z 10.08.2015 sp.zn. 2T/60/2015 pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. a zároveň aj všetky rozhodnutia, ktoré vo zrušenom výroku o treste mali svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Pavlovi F. škodu v sume 1.301,94 Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný písomne v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu. Odvolaním sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c) Tr. por.

Odvolanie odôvodnil tým, ako sa obhajoval v rámci dokazovania, že predmetného skutku a trestného činu sa nedopustil a vykonané dokazovanie nie je dostatočne presvedčivé na to, aby bol uznaný za vinného z predmetnej trestnej činnosti, keďže neexistuje žiadny nespochybniteľný dôkaz o tom, že sa dopustil predmetného skutku. Nepopiera, že obžalovaný navštívil starého otca 10.05., keď sa od matky predtým dozvedel, že starý otec je opitý a v tomto stave sedí v motorovom vozidle. Poškodený je v opitom stave agresívny, v minulosti napadol fyzicky aj vlastnú manželku, ktorá však v čase

predmetného údajného jeho skutku mala byť v nemocnici hospitalizovaná. Orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili žiadne iné vieryhodné dôkazy v zmysle odobratia biologických stôp a odtlačkov prstov z predmetov, ktoré údajne mal on držať v ruke v čase útoku. Tiež neboli vykonané úkony smerujúce k zisteniu, ako obžalovaný mohol vniknúť do domu, ako je to popisované v obžalobe.

Je pravdou, že v nočných hodinách ho navštívil, potom alkohol vypil v miestnom pohostinskom zariadení nejaké poldeci a pivo, ale chcel len ísť kontrolovať, či starý otec je v poriadku a nie je pravdou, že násilne vnikol do domu, prípadne, že by fyzicky napadol starého otca alebo pýtal od neho peniaze, prípadne sa mu vyhrážal. Aj z vyjadrenia lekára S.. X. mechanizmu vzniku zranení vyplýva, že zranenia, ktoré utrpel poškodený, mohli vzniknúť aj tak, ako to uvádza poškodený, ako je to uvedené v obžalobe. Poškodený pri konfrontácii uviedol, že si toho veľa nepamätá, keďže bol pod značným vplyvom alkoholu.

Za týchto okolností a dôkaznej situácie sú vážne pochybnosti o vine obžalovaného, a preto pri zákonomnom postupe mal byť oslobodený spod obžaloby.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého rozsudku a tiež konanie, ktoré mu predchádzalo, pritom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad pri vykonávaní dôkazov. V dôvodovej časti rozsudku vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové a právne závery, a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por.

Súhrn zabezpečených dôkazov rozvedených v dôvodovej časti napadnutého rozsudku po ich zhodnotení aj odvolacím súdom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vedie k jednoznačnému záveru, že bol to nesporne obžalovaný, ktorý spáchal predmetný skutok v zmysle obžaloby, resp. výrokovej časti napadnutého rozsudku a správne potom bolo jeho konanie podradené aj pod príslušné ustanovenia Trestného zákona.

Vzhľadom k tomu, že napadnutý rozsudok aj z pohľadu zrozumiteľnosti a zákonnosti odôvodnenia je presvedčivý, odvolací súd považuje za potrebné iba reagovať v rámci svojej odpovede na skutočnosti vytýkané v rozsudku súdu prvého stupňa odvolaním v písomnom vyhotovení odvolania.

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že aj u odvolacieho súdu nevznikli absolútne žiadne pochybnosti o vieryhodnosti výpovedí samotného poškodeného, keďže tento vypovedal bezprostredne po útoku na neho obžalovaným a ani v jednom prípade nezapochyboval o tom, že útočníkom bol práve obžalovaný, jeho vnuk, ktorého dobre poznal. Vo všetkých výpovediach zotrval na tom, že obžalovaný násilne vnikol do jeho domu v nočných hodinách kritického dňa, resp. kritickej noci, útočil na neho fyzicky tak, ako to popísal vo všetkých svojich výpovediach. Boli mu spôsobené zranenia, pritom tiež rozbíjal a prehľadával zariadenie bytu, hlavne skrine, televízor a iné súčasti nábytku. Na otázku, čo hľadá, mu uviedol, že potrebuje 600,- až 700,- Eur a aby mu ich dal, lebo ho zabije. Fyzicky naňho aj zaútočil brutálnym spôsobom so zbraňou v ruke, teda s motykou, a tiež úderami päste, ktorý by mu spôsobil zranenia nie zanedbateľné, pri zohľadnení hlavne veku samotného poškodeného. Obžalovaný sa zrejme spoliehal, že sa obdobným spôsobom ubráni alebo dostatočne spochybní vieryhodnosť výpovede poškodeného, prípadne v skutočnosti mu v tom čase ani nezáležalo na tom, že poškodený ho pozná a spozná. Z nepriamych dôkazov je tiež jednoznačne možné konštatovať nezmenené výpovede poškodeného pri popise osoby a spôsobu útoku po vniknutí do jeho domu zo strany páchatel'a.

Pokiaľ ide o objektívny dôkaz v zmysle lekárskeho posudku, niet dôvod spochybňovať jeho závery, pritom skutočnosti uvádzané v odvolaní obžalovaného sú vytrhnuté z kontextu celého posudku. Podľa záverov tohto hodnotenia mechanizmu vzniku zranení možno v podstate jednoznačne vytvoriť záver, že k zraneniu došlo tak, ako to uvádzal poškodený. Samozrejme, že žiadny znalec, pokiaľ nejde o zranenie strelné alebo iný zjavný mechanizmus, pri tomto druhu zranení nevytlúči možnosť aj iného mechanizmu vzniku zranení. V tomto prípade však hlavne úder do tváre päsťou je vylúčený takým spôsobom, ako naznačuje obžalovaný.

Nepriamo treba brať v úvahu aj spôsob, ako sa obžalovaný dostal v nočných hodinách do bytu, ako odchádzal, ako bol zadržaný po odchode z domu a v prvom rade tiež výpovede susedy, svedkyne S.

I., ktorá popísala, ako sa zobudila na volanie o pomoc, krik v dome poškodeného, ako volal o pomoc, pritom počula aj slová útočníka, ktorý prikazovali poškodenému ľahnúť na zem, nevstávať a podobne. Videla útočníka aj odchádzať, ale v nočných hodinách nevedela rozpoznať, či išlo o obžalovaného alebo niekoho iného, hoci bezprostredne po skutku sa dozvedela aj ona od poškodeného, kto útočil a akým spôsobom.

Keďže znalci z odboru psychiatrie ustálili, že obžalovaný v čase spáchania predmetného skutku bol príčetný, jeho príčetnosť bola mierne oslabená len v dôsledku požitých alkoholických nápojov a ktorý stav si privodil sám, nešlo pritom o komplikovanú opilosť, nie je možné brať to v úvahu a súd prvého stupňa ani neprihliadol k takejto poľahčujúcej alebo objektívne danej skutočnosti u obžalovaného, majúcej vplyv na prípadné zmiernenie viny a trestu.

Odvolačný súd považuje aj právne posúdenie predmetného konania v zmysle obžaloby napadnutého rozsudku za príliehavé a zákonné a nemal dôvod spochybňovať, resp. meniť ktorúkoľvek časť výrokov o vine u obžalovaného.

Odvolačný súd nezistil pochybenie ani vo výroku o treste napadnutého rozsudku, s prihliadnutím na charakter, spôsob, motív a osobu poškodeného, na ktorého zdraví, ako aj majetku spôsobil obžalovaný škodu, s prihliadnutím aj na prevahu priťažujúcich okolností a aplikácie ust. § 32 a § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. zvýšením dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, s prihliadnutím na osobu obžalovaného a aj trestnú činnosť, vzhľadom na ktorú ukladal súhrnný trest, za trest zákonný, uložený na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, keď iný druh trestu neprichádza vzhľadom na uvedené okolnosti v úvahu. Celý doterajší život obžalovaného viedol k porušovaniu zákona v menej nebezpečnej alebo viac nebezpečnej forme až po terajšiu obzvlášť závažnú trestnú činnosť, ktorou vrcholí jeho smerovanie ku kriminálnej činnosti a spôsobe jeho života, napriek varovaniam, ktoré boli doteraz voči nemu použité trestov aj za priestupky, resp. trestnú činnosť.

Za týchto okolností odvolací súd považuje uložený trest v celom rozsahu za zákonný a na prevýchovu, individuálnu a generálnu prevenciu za príliehavý a nevyhnutný.

Pre výkon trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaný zákonne zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s najmiernejším stupňom stráženia, s prihliadnutím, že v posledných desiatich rokoch nebol súdne trestaný pre iný úmyselný trestný čin.

Súd prvého stupňa nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, keď uložil obžalovanému povinnosť nahraďovať poškodenému škodu, ktorú mu spôsobil svojou trestnou činnosťou, útokom voči nemu a jeho majetku, pritom poškodený si uplatnil svoj nárok riadne a včas a jeho opodstatnenosť a výška boli dostatočne podložené dôkazmi, hlavne listinnými.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku žiadne pochybenie a ani v konaní, ktoré mu predchádzalo, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.